

گروگانها و جلسات غیرعلنی مجلس

متعاقب جنگ ارتجاعی ایران و عراق که هیچ چیز جز تأمین منافع سرمایه داران و کشور رابده نبال ندارند، جناحهای هیئت حاکمه جمهوری اسلامی فرصت مناسبی یافته اند تا بتحکیم و تقویت خود بپردازند. زمانی بود که هریک از جناحهای سرمایه داری ایران (حزب جمهوری اسلامی و جناح بنی صدر) میکشیدند که از گروگانگیری جاسوسان آمریکائی کمال استفاده را ببرند. همه بیاد داریم که هریک از این جناحها با بهره برداری سیاسی از مسئله گروگانها،

ضد امپریالیست بودن خود را بر رخ یکدیگر می کشاندند و چه تبلیغات عوامفریبانه گرد این امر براه می انداختند. اکنون که جنگ ارتجاعی ایران و عراق در گرفته است، حزب جمهوری اسلامی که اکثریت آراء مجلس را توسط مهره های خود دارد، حل این مسئله را منحصر بخود نموده است. بقیه در صفحه ۳

زندانی سیاسی آزاد باید گردد

اکنون نزدیک به هفت ماه از فجایع رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی در ارتباط با زندانی کردن دانشگاهها میگذرد. همه میدانیم که منظور رژیم از انقلاب فرهنگی در دانشگاههای مختلف ایران، اخراج استادان است. بقیه در صفحه ۳

عواقب مصیبت بار جنگ بر دوش زحمتکشان تحمیل میشود

اکنون که بیش از یکماه از جنگ خانمانسوز رژیمهای ارتجاعی ایران و عراق میگذرد، بروشنی آشکار شده است که عواقب وخیم و نتایج مصیبت بار حاصله از آن، تنها گریبانگیر زحمتکشان و کشور بوده و در این میان بیشترین صدمات متوجه کارگران میشود. در رژیم ارتجاعی ایران و عراق از کارگران و زحمتکشان ایران و عراق به مثابه گوشت دم توپ استفاده می کنند تا اهداف ضد خلقی خود را که همانا تأمین منافع طبقاتی براساس غارت و چپاول و استثمار بیشتر کارگران و زحمتکشان است، تحقق بخشند. از همان لحظه شروع جنگ، حکومت جمهوری اسلامی با تبلیغات عوامفریبانه از کارگران دعوت نمود که برای دفاع از میهن به جبهه های جنگ بروند، همان میهنی که در دست سرمایه داران و حامیان و بقیه در صفحه ۲

بیاد شهدای شبیه سرخ

* ۱۳ آبان ۵۷ * ص

جنگ و بیکاری زحمتکشان

ما همیشه گفته ایم که جنگ نا عادلانه ایران و عراق جز فقر، بیکاری، بی خانمانی و برای توده های زحمتکش چیزی ببار نخواهد آورد. اکنون یک نمونه از بیکاری زحمتکشان: ۲۵۰ نفر از کارکنان زحمتکش فروشگاههای زنجیره ای کورش سابق (قدس جدید) از کار برکنار شده اند. این زحمتکشان بر اساس قرارداد های ۲ تا ۹ ماهه به استخدام این فروشگاه درآمده بودند با این شرط که پس از انقضای این مدت به استخدام رسمی در آیند اما اکنون مدیر عامل این مؤسسه اظهار می دارد که قبل از جنگ تصمیم بر آن بود که ساعات کار فروشگاهها از ۸ ساعت به ۱۲ ساعت افزایش داده شود و این استخدام در این ارتباط بود. اما اکنون که جنگ بوقوع پیوسته است تصمیم گرفته شده نمیتواند باجرا در. بقیه در صفحه ۳

گماشتگان سرمایه داران

فراری در خدمت رژیم فعلی

ارخانه مولن موکت در زمان رژیم منفور پهلوی متعلق به مصطفی و مرتضی اخوان بود. این دو سرمایه دار برای مکیدن خون کارگران و سرکوب خواسته های بحق آنان عده ای جماع بدست را بعنوان مدبران و در کارخانه بکارگمارده بودند. کاظم امینی، اصغر چکینی، فرجاد، همایون فرخ و از آن جمله اند. بقیه در صفحه ۳

مرگ بر امپریالیسم و سرمایه داری وابسته

عواقب ...

همکاران امپریالیسم بوده و منابع و ذخایر آن توسط حکومت کونی به یغما برده شده و به جیب سرمایه‌داران و امپریالیستهای رنگارنگ بویژه امپریالیسم آمریکاسرا زیر میشود رژیم جمهوری اسلامی میخواهد خون کارگران را وثیقه تأمین منافع خود و امپریالیسم قرار دهد. وی از سوئی برای ادامه جنگ احتیاج به لوازم و ابزار جنگی دارد و برای تأمین آنها میبایست بنابه ماهیتش دست نیاز بسوی امپریالیستها دراز کند و از سوی دیگر میخواهد به بهانه جنگ ارتش و دیگر نیروهای سرکوبگر ضد مردمیش را بیشتر مسلح کند تا بهنگام بیاخیزی کارگران دلاور از قدرت تسلیحاتی بیشتری برخوردار بوده بهتر بتواند سرکوبی مبارزات را سازمان دهد. طبیعی است که مخارج تجهیزات و تسلیحات ارتش نه از جیب سرمایه‌داران و دست‌اندرکاران رژیم جمهوری اسلامی، بلکه از طریق استثمار بیشتر کارگران توسط سرمایه‌داران، کاهش دستمزد، کشیدن کار بیشتر از زحمتکشان، افزایش قیمت کالاهای مورد نیاز، افزایش مالیاتها و ... تأمین میشود. بهمین جهت است که حکومت جمهوری اسلامی با تبلیغات عوامفریبانه و بهره‌گیری از شرایط جنگی از کارگران میخواهد که با کار بیشتر و افزایش تولید، برای تحلیله بر دشمن به دولت سرمایه‌داران کمک کنند. بهمین جهت وزارت کار - بخوان سرمایه - اطلاعاتی از کارگران میخواهد که در واحدهای تولیدی با حداکثر استفاده از امکانات موجود نسبت به بالا بردن سطح تولید داخلی رشد انقلابی خود را به اثبات برسانند و با اضافه‌کاری بیش از ساعات تعیین شده با اجر معنوی دین خود را به اسلام و ایران ادا کنند. وزارت سرمایه ضمن اینکه بدین طریق کارگران را به اضافه‌کاری و بالا بردن سطح تولید یعنی برآوردن سو بیشتر برای سرمایه‌داران، دعوت میکند هشتاد میدهد که هرگونه اخلاص در امر تولید، توزیع، تعطیل یا کم‌کاری و توطئه بر اساس خواسته‌های نابجا و مغایر با مقررات جاری

کشور و مصوبات شورای انقلاب در حکم اقدام ستون پنجم دشمن تلقی و طبق مقررات زمان جنگ با این مزدوران رفتار خواهد شد تا بدین ترتیب با تهدید کارگران، آنان را از اعتصاب و مبارزه بر علیه دشمن داخلی یعنی سرمایه‌داران زالو صفت برحذر دارد. اینکه اگر در کارخانه‌ای کارگران برای خواسته‌های بحق خود بهر شکلی دست بمبارزه بزنند، به بهانه اخلاص در امر تولید و اینکه این کارگران رزمند ستون پنجم دشمن هستند مورد سرکوب قرار میگیرند. می‌بینیم که چگونه حکومت سرمایه‌داران جنگ را وسیله استثمار بیشتر از کارگران و سرکوب مبارزات بحق آنها قرار میدهد. دست‌اندرکاران حکومت میدانند که کارگران زحمتکش وطن بهمین سادگی تن به تسلیم نخواهند داد لذا باز هم به بهانه جنگ با عراق در هفت اطلاعیه ادامه میدهد که "برای کارائی بیشتر میبایست مدبران با مشورت شوراهای اسلامی کارخانه ساعات کار و شیفت کار مقرر را منطبق با وضعیتان جنگ طوری تنظیم نمایند تا با تولید هر چه بیشتر مشقت محکمی به دهان متجاوزین کویده شود" و بدین ترتیب مدبران که حکم چماق حکومت را در کارخانه‌ها دارند و به شوراهای اسلامی که اکثریت آن از طریق عمال حکومت هدایت میشوند، اختیار بیشتر میدهد تا با تنظیم ساعات کار بطریقی که سود بیشتری برای سرمایه‌داران کسب کند کارگران را در منگه و فشار قرار بدهند. از سوئی نعمت‌زاده وزیر صنایع و معادن نیز ضمن پیامی به کارکنان و کارگران صنایع هشتاد میدهد که "حقوق و مزایا باید بر اساس کار و تولید باشد" اطلاعات آبان تا بدین ترتیب از کم‌کاری و اعتصاب کارگران ممانعت بعمل آورده این اطلاعیه‌ها و پیامها که با بهره‌گیری از مسئله جنگ صادر میشود فقط بر روی کاغذ نیست بلکه در حال اجرا شدن میباشد. بعنوان نمونه هم اکنون در دارو پخش صرف نظر از شیفتهای عادی برای تهیه داروهای درمانی، یک شیفت شبانه ۲۴ ساعته نیز جهت تهیه سرم‌های غذایی برای جبهه جنگ اضافه نموده‌اند. اما نتایج و فشارهای حاصله تنها بدین جا

خاتمه نمی‌یابد. اکنون در بسیاری از کارخانجات بدون پرسش و موافقت کارگران یکروز حقوق آنها را باصلاح برای کمک به آسیب دیدگان جنگ کم میکنند. در برخی از کارخانجات حتی کارگران را وادار به اضافه‌کاری بدون دستمزد نموده‌اند. آیا براستی این پولها که حاصل دسترنج و عرق جبین کارگران است برای کمک به آسیب دیدگان جنگ ناعادلانه کونی بکار گرفته میشود؟ خیر این پولها برای تأمین مخارج سرسام آور تجهیز ارتش و خرید تسلیحات جنگی مورد استفاده رژیم جمهوری اسلامی قرار میگیرد. گفتیم که جنگ مخارج سنگینی را میطلبد. اما این مخارج سنگین و تحمیلی همانگونه که از شواهد فوق‌الذکر بر میآید از حاصل کار زحمتکشان تأمین میشود و طبیعتاً به سرمایه‌داران هیچگونه آسیبی وارد نمی‌آورد. اضافه کنیم که دولت جمهوری اسلامی با ایجاد واحدهای تولیدی از احساسات پاک مردم سوءاستفاده کرده آنها را مجاً استثمار میکند. بطور نمونه میتوان از بکارگیری زنان خانه‌دار جهت دوختن لباس برای نظامیان و پاسداران نام برد که سیمای سرمایه‌داران جمهوری اسلامی بخاطر عوامفریبی بیشتر بارها آنرا بنمایش گذاشته. رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی نه تنها به ربودن حاصل دسترنج کارگران که کفایت حداقل زندگی آنها را هم نمیدهد قناعت نمی‌کند، بلکه با فرستادن گروههای پزشکی به کارخانجات از کارگران خون نیز میگیرد. آیا این مکیدن خون شامل کارفرما و سرمایه‌داران نیز میشود؟ آیا بایستی آخرین رمق کارگران را نیز از این طریق گرفت؟ آیا واقعاً این جنگ بنفع کارگران و زحمتکشان است که رژیم جمهوری اسلامی این چنین از احساسات پاک آنها سوءاستفاده میکند تا آنجا که خون آنها را هم می‌مکد؟ رژیم جمهوری اسلامی همچنین به بهانه جنگ علیه "مقاوم" علاوه بر موجه جلوه دادن بیکاری رو به افزایش، در جهت بستن قراردادهای اقتصادی با کشورهای امپریالیستی و تأمین منافع خود و آنها نیز

بقیه در صفحه ۴

زحمتکشان ایران و عراق را از جنگ ناعادلانه رژیمهای ایران و عراق ثمری جز

افزایش فقر، بی‌خانمانی، قحطی و گنگست!

گماشتگان...

این جماع بدستان برای برآوردن منافع اربابان خود و بدستور مستقیم آنان، چه بسا کارگران مبارز را به ساواک معرفی می نمود و حتی در زمان قیام ۲۰ نفر از کارگران را بعنوان توطئه گرو اخلاک ترحیل ساواک دادند. پس از قیام رژیم جمهوری اسلامی همین اشخاص را دوباره بکار میگرد. کارگران که دل پر خویی از این جیره خواران داشتند سعی در اخراج آنان از کارخانه می نمودند و ۲۱ تن از جماعت داران اخوان را اخراج نمود و دوتن از آنان را بنامهای همایون فرخ و سلیمی، روانه زندان میسازند. اما رژیم پس از مدت کوتاهی آنان را از زندان آزاد میسازد جیره خواران اخوان پس از قیام تا آبان ۵۸ در حدود ۲۲ میلیون تومان بصورت ارز برای اربابان خود به خارج از کشور حواله میکنند. این چماق داران سرمایه که از طرف رژیم حمایت میشوند، در سرکوب کارگران از هیچ جنایتی فروگذار نمی کنند. ضرب و جرح و پیروند سازی برای کارگران مبارز هنوز هم در سرکوب کارهای پلیدشان قرار دارد. اما کارگران مقاومت میورزند و رژیم چاره را در آن می بیند که هریک از آنان را در واحدهای تولیدی مختلف بکار گیرد. بعنوان مثال اکنون کاظم امینی یکی از همین عمال برادران اخوانها در کارخانه پرسی گاز مشغول "فعالیت تولیدی" (بخوان توطئه علیه کارگران) است رژیم میتواند بدروغ خود را "ضد امپریالیست" قلمداد کند، اما زمانیکه به اعمالش مینگری چیزی جز تشدید وابستگی به امپریالیستها و سرکوب کارگران و برآوردن منافع سرمایه داران حتی وابسته بامپریالیسم را در مد نظر ندارد. نمونه فوق که بیانگر حمایت رژیم از گماشتگان سرمایه داران فراری و بخد مت گرفتن آنها در کارخانجات میباشد، یکی از آن اعمال و برای تحقق امروغ میباشد.

زندانی...

و دانشجویان انقلابی و ضد امپریالیست و به طور کلی سرکوب جنبش دانشجویی بود. چه بسیار دانشجویان و استادان انقلابی ای که در مقاومت علیه سرکوب رژیم شربت شهادت نوشیده و مجروح و دستگیر شدند. هنوز هم تعداد زیادی از استادان و دانشجویان دستگیر شده در زندانهای رژیم جمهوری اسلامی بسر میبرند. بعضی از آنان: مناطق جنگ زده هنوز زندانی اند، جایی که هر دم میتواند بمباران شود و این انقلابیون را در زیر خروارها خاک مدفون سازد. از جمله مهدی جعفری - استاد، مهداد - استاد، اسدالله خرمی، صالحی، بنی هاشمی و سراج دانش - جوان دانشگاه اهواز پس از گذشت ماه ها از وقایع خونین دانشگاه، همچنان در بند و تخیمان جمهوری اسلامی هستند. از سوی دادگاههای ضد انقلاب حکومت برای مهدی جعفری، اسدالله خرمی، غلامحسین صالحی و سراج حکم اعدام صادر شده است خطر مرگ جان این زندانیان را تهدید می کند، اما رژیم را از این امری نیست. او به جنایات خویش بر اثر خصلت طبقاتی اش اذین میدهد. این زندانیان و سایر انقلابیون در زندان برای ایرانی آزاد و مستقل میجنگند. خلقهای ایران خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط همه زندانیان سیاسی ضد امپریالیست می باشند.

گروگانها...

اضافه کنیم که در فیصله دادن مسئله گروگانگیری هر دو جناح اتفاق نظر کامل دارند. اختلاف نظر این دو جناح در اختصاص دادن حل مسئله بخود و سپس بهره برداری بنفع خود میباشد. حکومت گران که زمانی عوامفریبانه تبلیغ مینمودند که حل مسئله گروگانگیری مربوط بملت ایران است و این مردم هستند که بایستی در مورد سرنوشت گروگانها تصمیم گیری را بکشند، "تصمیم گیری" را بتشکیل جلسه های غیر علنی مجلس و در پشت درهای بسته انجام میدهند. چرا؟ یکم اینکه راز ارتباط برخی از مهره های آمریکائی رژیم کنونی با این جاسوسان در پس پرده ابهام باقی بماند. دوم اینکه دور از چشم توده ها سیاست بدنه بستان را طرح ریزی نمود و موافقت آمریکا را بطور پنهانی برای کمک تسلیحاتی و اقتصادی بیشتر جلب نمایند. خلقهای زحمتکش ایران باید بدانند که مسئله گروگانهای آمریکائی و "حل" آن بامقتنم شمردن اوضاع جنگ، درست هیئت حاکمه وسیله ای است برای با تحریف کشاندن مبارزات ضد امپریالیستی توده های خلق و از سوی دیگر مستمسکی است جهت زد و بند بیشتر با امپریالیسم و موجه جلوه دادن وابستگی بامپریالیسم. در افشا چنین سیاستی بکوشیم.

جنگ...

آید و از این جهت بوجود ۲۵۰ تن از کارگران، دهگان، دهگان نیست. اخراج شدگان به این تصمیم هیئت مدبره اعتراض کرده و در روزهای ۱/۸/۵۹ و ۳/۸/۵۹ ضمن اجتماع در مقابل دفتر مرکزی فروشگاههای قدس واقع در خیابان طالقانی، خواهان بازگشت بسرکارهایشان میشوند. این زحمت کشان میگویند نمی توانند بیکاری را بعلت فقدان مالی تحمل نمایند، اما کارفرمایان میگویند جنگ است و باید "صبر" داشته باشند. در واقع سرمایه داران از مسئله جنگ بعنوان مستمسکی برای اعمال سیاستهای مرتجعانه خود بهره می برند. آری، جنگ ناچارانه برای سرمایه داران ثروت میآفریند و برای زحمتکشان فقر و بیکاری.

بیاد شهدای...

خلق تکیه کنیم. آنان را بمنافع طبقاتی خویش که هم اکنون توسط رژیم جمهوری اسلامی در گرونده جلوه داده میشود، آگاه گردانیم. این کار مشکل اما شدنی است.

شبه خونین آموخت که در مقابل دشمن طبقاتی بایستی بیک نبرد خونین و درود ست زد تا قاتل رگور و پیمبارزات خلقهای زحمتکش ایران را در راه کسب استقلال، آزادی و رفاه اجتماعی بسرانجام رسانیم.

۱۳ آبان بمایاد داد که بالاخره در ریایم که رژیمهای ارتجاعی برای تثبیت حاکمیت خود باندازه کافی با اعمال جنایتکارانه دست خواهند زد که از نظریاتی - تهییجی و سازماندهی مبارزه و مقاومت مورد استفاده انقلابیون قرار گیرد. آنگونه که اردیبهشت خونین ۹ رژیم کنونی را رسوا ساخت.

و بالاخره اینکه تنهاد رسایه وحدت اصولی کمونیستها و ایجاد حزب راستین کمونیست، میتوان از چنین لحظات مهم تاریخی برای تبدیل امواج ناراضیتی به سیلی خروشان در راه ایجاد حکومت زحمتکشان کمال استفاده را برد.

تنها با آموزش و تجربه اندوزی از شبهه سرخ (۱۳ آبان خونین ۵۷) است که قادریم بیاد شهدای بخون خفته این روز را گرامی بداریم.

عواقب ...

تلاش میکند. بعنوان نمونه خیلی از کارخانجات از جمله گشملی، داروگر، پارس-ماتال، جنرال موتورز، شمشیکو و ... ساعتی از شیفت کار خود را کم کرده اند که این عمل در ادامه شیبکاری و افزایش خیصل بیکاران را موجب میشود. در بعضی از کارخانجات علاوه بر پنجشنبه دو روز دیگر را به تعطیلات هفتگی اضافه نموده اند و حتی صحبت از این است که احتمالاً چند ماهی کارخانه را تعطیل کنند. البته برای خاموش کردن صدای اعتراض کارگران در ابتدا وعده میدهند که حقوق کامل آنها پرداخت خواهد شد اما بعداً به نصف حقوق رسیده و حتی کار به اخراج کارگران و تعطیل کامل کارخانه نیز میکشد. اما این کم کردن ساعات کار کارخانجات و تعطیلات اضافی در هفته چندان به ضرر سرمایه داری نبوده و بهیچ وجه هزینه اش از کیسه سرمایه داران و دولت پرداخت نمیشود. آنان به طرق دیگری از قبیل افزایش قیمت مایحتاج زحمتکشان، اضافه کاری بدون دست مزد که فوقاً بدان اشاره رفتو ... چندین برابر آن هزینه را از خود زحمتکشان میگیرند یعنی زحمتکشان خود بایستی هزینه های ناشی از تعطیلی و کم شدن ساعات کار را بطرق مختلف تأمین کنند و مطمئناً سرمایه داران با باز گشائی مجدد کارخانه، کم شدن کار و تولید را بر مراتب بیش از آنچه که تاکنون تحت عنوان "جبران خرابیهای جنگ" توجیه میشود، جبران خواهند نمود که باز هم استشار هر چه شد بدتر کارگران را بدنبال خواهد داشت. همانگونه که گفتیم از مسئله جنگ برای توجیه قرارداد های اسارتبار با امپریالیسم جهت تأمین منافع سرمایه داران و امپریالیستها استفاده میشود. بطور نمونه بدیران کاوخانه کبیر رو در یک اجتماع نمایشی از کارگران باصطلاح چارمجوی می کنند که چگونه کارخانه را باز سازی کرده و چگونه مواد اولیه را تأمین کنند و در لایق "چارم جویی" مثلاً خرید مجدد مواد اولیه از انگلستان را عنوان میکند در حالیکه این قرارداد را قبلاً منعقد ساخته و میخواستند

کارگران را به تأیید وابستگی به امپریالیسم انگلیس بکشانند. آیاراه چاره بکار اندازی مجدد کارخانه بستن قرارداد با کشورهای امپریالیستی و تعمیق وابستگی است؟ نه. راه حل این امر و همچنان رفع بسیاری از مشکلات و مسائل دیگر فقط به قطع کامل وابستگی و لغو قرارداد های اسارتبار میباشد که آنهم تنها با برقراری جمهوری در مکرانیک خلق یعنی حکومت زحمتکشان به رهبری طبقه کارگر امکان پذیر است. بنابر این میتوان به جرئت و با قاطعیت گفت که از دیگر عوارض ناشی از جنگ ارتجاعی و خائسانسوز کونی تشدید وابستگی هر چه بیشتر به امپریالیسم است که نتایج حاصله از جنگ در یکماه گذشته بروشنی آنرا نشان میدهد. در اثر جنگ پالایشگاههای تبریز آبادان و ... خسارات فراوانی دیده که برای ترمیم و بازسازی آنها رژیم جمهوری اسلامی ناچار به دراز کردن دست نیاز به سوی امپریالیستها میباشد. اکثر فرودگاهها و پایگاههای نظامی صدمات فراوانی دیده که باز سازی و ترمیم آن مستلزم آمدن مجدد کارشناسان و مستشاران نظامی امپریالیستی است. همچنین بسیاری از مراکز صنعتی دیگر که بازسازی آنها ما را به وابستگی هر چه بیشتر از پیش میکشاند. علاوه بر این در اثر بمباران مناطق صنعتی هزاران کارگر بیکار شده اند. پیروشن است که این جنگ غیر عادلانه هیچگونه سودی برای توده های زحمتکش در بر نداشته و تنها و تنها منافع سرمایه داران ایران و عراق و امپریالیسم جهانی را تأمین میکند. بهمین خاطر بایستی هر چه زودتر به آن خاتمه داد. تبلیغات عوامفریبانه مانند "جنگ حق علیه باطل" و "ملیت پرستی" که از سوی دو رژیم ارتجاعی ایران و عراق براه انداخته شده است در خدمت فراهم کردن موجبات بهره گیری رژیمهای ضد مردمی از توهم توده ها به نفع خود میباشد. بنابر این بکوشیم تا اهداف ارتجاعی جنگ کونی و ماهیت ضد مردمی رژیمهای ایران و عراق را افشاء نمائیم و توده های مردم را از عواقب خائسانبراننده از این جنگ مطلع ساخته و تبلیغات حکومتهای ایران و عراق را خنثی کنیم.

بیاد شهدای شنبه

سرخ

* ۱۳ آبان ۵۹ *

۱۳ آبان ۵۹ روزی بود که دانش آموزان انقلابی همراه کارگران و دانشجویان انقلابی فریاد استقلال، آزادی، رفاه اجتماعی را با تمام نیرو برکشیدند. رژیم مغفوریسلوی که چنین فساد نهائی را برضد منافع طبقاتی خویش واریابان امپریالیستی خود میداد، با گسیل ارتش این پیام آوران آگاهی را برگیرا رسلسل بست. اما این عمل جنایتکارانه آنچنان نفرتی در آن ها نثار نود ه های خلق کاشت و آنان را بچنان عکس العمل انقلابی واداشت که رژیم مجبور شد ۴۸ ساعت پس از آن کابینه شریف امامی را بگوشه ای نهد و از هاری را بر سر کار آورد. اما قیامهای مستمر و اوج آن قیام بهمن ماه طومار سلطنت شاه را در هم نوردید. آری سلطنت شاه با قدرت بی کران توده های گورستان تاریخ سپرده شد اما نظام اقتصادی - سیاسی وابسته با امپریالیسم خفقان و تفتیش عقاید و عدم آزادیهای مکرر همچنان پابرجا ماند. آنهمه کوششها و فعالیتهای انقلابی برای استقلال و آزادی انجام گرفت، اما نتایج حاصله برعکس خواسته های خلقهای ایران را گواهی داد. علت اساسی آنرا فقط و فقط میایستی در عدم رهبری حزب طبقه کارگر است. رژیم ضد خلقی کونی پایه های موجود پش بر اساس توده های ناآگاه قرار داد و بهمان سیاستهای شاه دست زد.

۱۳ آبان شاه در دوم اردیبهشت ۵۹ توسط رژیم کونی دوباره تکرار شد. در این روز حکام جدید روی دوشیمان شاه را سفید کردند و در پی توطئه انقلاب فرهنگی دانشجویان را بگلوله بستند اما آیات توده های انقلابی این روز خونین را از یاد خواهند برد؟ آیا سرکشی خلقهای کرد، ترکمن، عرب و ... کشتار کارگران بیکار و شغل، اخراج معلمان و دانش آموزان انقلابی و ... به بوته تسلیات سپرده خواهد شد؟ البته که خیر. توده های آگاه و پیوسته کارگران انقلابی از هر یک از وقایع تاریخی در سپاه می آموزند. شنبه سرخ نیز در سبهای بسیاری به همراه داشت:

شنبه سرخ به مایا موز که به توده های

بقیه در صفحه ۳